

ת"פ (ירושלים) 55631-06-24 - מדינת ישראל נ' רזק אבו עידה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 55631-06-24 מדינת ישראל נ' אבו
עידה

לפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ בנימין אמסלם, מתמחה
מטעם תביעות ירושלים

נגד

הנאשם
רזק אבו עידה
ע"י ב"כ עוה"ד מחמוד רבאח
מטעם הסניגוריה הציבורית

גזר דין

1. הנאשם שלפניי הורשע על פי הודאתו בעבירה של **כניסה לישראל שלא כדין** וזאת ביום 25.6.2024.

2. מדובר בנאשם ללא רישום פלילי, באמצע שנות החמישים לחייו, נשוי ואב לתשעה ילדים. הוצגו מסמכים, כי הנאשם מתמודד עם בעיות רפואיות, ביניהן בעיות לבביות, ועולה כי ביום 7.5.2024 כחודש לפני כניסתו, עבר צנתור.

3. שמעתי את טענות הצדדים.

4. **אשר לערך המוגן** - מדובר בפגיעה בריבונותה של המדינה וביכולתה להגן על גבולותיה כל זאת במידה נמוכה.

5. **אשר לנסיבות ביצוע העבירה** - מדובר בכניסה לישראל לצרכי פרנסה ללא עבירות נלוות, אם כי לאחר המלחמה ולאחר ביטול גורף של אישורי שהייה לתושבי האזור. נטען כי בעבר היו לו אישורים, אך הטענה לא הוכחה. הנאשם אחראי למעשיו.

6. **אשר למדיניות הענישה הנוהגת ולמתחם הענישה** - המקרה שלפנינו עונה על הנסיבות שנקבעו **בהלכת אלנג'אר** [רע"פ 7908/23 **אלנג'אר ואח' נ' מ"י** (מיום 27.11.2023)] שם נדונה הלכת אלהרוש [רע"פ 3677/13 **מחמד אלהרוש ואח' נ' מ"י** (מיום 9.12.2014)], ונקבע כי בצוק העתים, בשל מלחמת "חרבות ברזל", יש מקום לשנות את האיזון בין הערכים השונים ולהעדיף מתחם ענישה מחמיר יותר שבין חודשיים ל-7 חודשי מאסר בפועל. מפנה גם לעפ"ג (ירושלים) 65843-05-24 **מ"י נ' אלג'נאג'רה** (מיום 6.6.2024).

7. לצד זאת, ועל-מנת להתמודד עם מתחם הענישה האמור, הדגישו בתי משפט בהרכבים שונים את הצורך להקפיד על מדיניות ענישה אינדיבידואלית בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה וכל נאשם. כך לדוגמה, בעפ"ג (ירושלים) 15628-09-24 **קיאצ נ' מ"י** (מיום 10.12.2024) נדון ערעור על גזר דיני, בו הטלתי על הנאשמת, שנכנסה לישראל אחרי המלחמה שלא כדין, חודשיים מאסר בפועל וענישה נוספת. בית המשפט המחוזי הפחית את עונשה לחודש מאסר מטעמים של אי מיצוי הדין ונסיבותיה האישיות.

8. **אשר למיקום במתחם** - מדובר בנאשם כבן 55, ללא כל עבר פלילי, דבר המדבר בעד עצמו. מצבו הבריאותי מורכב, ונסיבות כניסתו היו לפרנסה. לכן, יש למקמו בחלק התחתון של המתחם ואף יש מקום לחרוג משיקולי צדק מהמתחם ואין מקום להשיב אותו למאסר, בין היתר בשל מצבו הבריאותי. מפנה לת"פ (טבריה) 18869-12-24 **מ"י נ' עזאם** (מיום 11.12.2024).

9. לנוכח כל האמור אני גוזר עליו את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 7 ימים בניכוי מלא של ימי מעצרו בתיק זה - הנאשם סיים לרצות חלק זה של העונש;
- ב. 4 חודשי מאסר על תנאי שלא יכנס לתוקף אלא אם יעבור הנאשם בתוך 3 שנים מהיום כל עבירה על חוק הכניסה לישראל;
- ג. קנס בסך 5,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו אם לא ישולם כלל. הקנס יקוזז מההפקדה שבתיק המעצר הקשור. הקנס ישולם עד ליום 1.2.2025;
- ד. מטיל התחייבות בסך 10,000 ₪. ההתחייבות לא תחולט אלא אם יעבור הנאשם בתוך שנתיים מהיום כל עבירה על חוק הכניסה לישראל. היה ויורשע כאמור, מוזהר הנאשם כי בית המשפט יהא חייב לחלט את ההתחייבות בעת מתן גזר הדין כאילו הייתה קנס.

קנסות ופיצויים ניתן לשלם כעבור 3 ימים מיום מתן גזר הדין בחשבון המרכז לגביית קנסות בדרכים הבאות:

• בכרטיס אשראי באתר www.eca.gov.il

• בטלפון: *35592 או 073-2055000

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר בהצגת תעודת זהות בלבד

לא יונפקו שוברי תשלום.

ניתן לקזז מכל הפקדה שבתיק או בתיק קשור על אף הודעת עיקול. ככל שקיימות יתרות זכות ואין עיקולים ניתן להשיב למפקיד.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ז כסלו תשפ"ה, 18 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.